

BELİRLİ GÜN VE HAFTALAR

ERAY AYTIMUR

erayaytimur@gmail.com

Sizin film müziğiniz hangisi?

Nisan ayı gelir de başka bir 'belirli gün ve hafta'ya hacet kalır mı? Nisanlar İstanbul'a 30 yıldır sinema olarak geliyor, yağmurlardan bile önce, serin; ferah. Biz de bu 15 gün ile bir hüsn-i talil yapalım dedik ve kelamına-selamına güvendiğimiz isimlere sorduk, "En sevdiğiniz film müziği hangisi" diye?

"Selvi Boylum Al Yazmalım"ın bestesini her duyduğumda içimden ağlamak gelir"

Azize Tan

(İstanbul Film Festivali Direktörü)

Film müziği deyince aklıma pek çok örnek geliyor ama beni duygusal olarak etkileyen iki örneği vermek isterim. Birincisi "Selvi Boylum Al Yazmalım"daki Cahit Berkay bestesi. Her duyduğumda içimden ağlamak gelir. Filmle bu kadar örtüşen, filmde ayrı dinlediğinizde de kafanızda filmde karelerin canlanmasını sağlayan bir bestedir. Geçenlerde Cahit Berkay SİYAD Ödül Töreni'nde Onur Ödülü aldığı anda bu parçayı sazıyla yine çaldı ve ben yine ağladım.

İkincisi Wong Kar-wai'nin "Chunking Ekspres / Chunking Express"indeki The

Mamas&The Papas'ın seslendirdiği "California Dreamin'". Wong Kar-wai'nin filmlerinde müzik zaten çok önemlidir. "Happy Together" filminin şarkısı filme adını da vermiştir. "Aşk Zamanı / In the Mood for Love"da Michael Galasso'nun bestelediği müzik de filme ruhunu verir. Ama benim için Faye Wong'un canlandırdığı karakterin gizlice Tony Leung'un canlandırdığı karakterin evine girip temizlik yaptığı sahnede çalan bu şarkının yarattığı etki çok daha büyük. Sevdiği adamın başka bir kadına âşık olduğunu bile bile onun evine gizlice girip evini temizlediği bu sahne en güzel aşk sahnelerinden biri bence. Filmde çıktığınızda içinizden hâlâ "California Dreamin'"i söylediğinizi fark ediyorsunuz.

"Singin' in the Rain' benim çocukluğumun klasiğidir"

Şevval Sam (Müziyen, oyuncu)

"Selvi Boylum Al Yazmalım" ve "Eşkiya" Türkiye'de iz bırakmış olanları bence. Sonra; "Baba / Godfather", "Bir Zamanlar Amerika / Once Upon a Time In America", "Ağlayan Çayır / The Weeping Meadow", "Frida", "Kolera Günlerinde Aşk / Love in the Time of Cholera", "Çingeneler Zamanı / Time of the Gypsies", "Yağmurdan Önce / Before the Rain", "Rembetiko"... Aslında bir de "Singin' in the Rain" var ki, benim çocukluğumun klasiğidir...

"Hababam Sınıfı'nın ana teması filmin her türlü içeriğine uyum sağlar"

Özen Yula
(Yazar, tiyatro yönetmeni)

Melih Kibar'ın kulaklarımdan gitmeyen "Hababam Sınıfı" ana teması müthiştir. O müzik hemen filmi akla getirir. Kimi zaman hüzünlü kimi zaman hareketli çalınıp filmin her türlü içeriğine müthiş uyum sağlar. Cahit Berkay'ın gene olağanüstü "Selvi Boylum Al Yazmalım" müziği. Otantik renklerle bir aşkı, bekleyişi ve bozkır ruhunu ne güzel anlatır o müzik.

Natacha Atlas'ın okuduğu Gafsa şarkısı olağanüstüdür. Kim Ki Duk'un "Boş Ev / Bin-Jip" filminin çok güzel, çok kederli müziğidir bu şarkı.

Hep, bilmediğiniz, boş bir evde Arap ezgileri ile dolaşsınız gelir. Ennio Morricone'nin, Sergio Leone'nin yönettiği "Bir Zamanlar Amerika / Once Upon a Time In America" için yaptığı mekanı ve uzamı reddeden, uçan/uçuran müzik de çok özel ve kalıcı bir film müziğidir. Eleni Karaindrou'nun, Theo Angelopoulos'un "Sonsuzluk ve Bir Gün / Eternity and a Day" için yaptığı müzik de kendi içinde hüznün sarmallarında gezinen bir müzik. Kısa ve öz. Manos Hadjidakis'in, Jules Dassin'in "Pazarları Asla / Never on Sunday" filmi için yaptığı ve ölümsüz Melina Mercouri'nin bir iç rahatlığıyla hatıta pervasızca okuduğu şarkılar da nefistir.

"Gizemli ve oryantal bir tonu var, Exotica'nın"

Cüneyt Cebenoyan
(Sinema yazarı)

Atom Egoyan'ın "Exotica" adlı filminde kullandığı müzik beni çok etkilemişti. Film kızını kaybetmiş bir adamın oldukça karmaşık hikayesini anlatıyordu. Doğum, ölüm, yas, ensest ve voyörizm gibi temalarla kurşun gibi ağır bir havası olan bir film "Exotica". Bütün bu ruh hallerine uyan bir müzikti sanki filmin müziği. Gizemli ve oryantal bir tonu da var. Aslında filmin bütün müziğinden değil de "Something Hidden" adlı parçadan söz ediyorum daha çok. Diğer müzikler de iyi ama bu parçanın aynı bir etkisi var üzerimde. Bestecisi Michael Danna. "Geceyarısı Kovboyu / Mid-

night Cowboy"daki Harry Nilsson'ın söylediği Fred Neil bestesi "Everybody's Talking" var. Raindrops Keep Fallin' on my Head" var "Sonsuz Ölüm / Butch Cassidy and the Sundance Kid" den. Pierre Bachelet'nin "Emmanuelle"i var. "Kan Akacak / There Will Be Blood" da Radiohead'in Jonny Greenwood'unun müziği var. "Taksi Şoförü / Taxi Driver"ın Bernard Herrmann imzalı müziği var. Anton Karas'ın "Üçüncü Adam / The Third Man", Ennio Morricone'nin Leone'nin spagetti westernleri için, Mikis Theodorakis'in "Zorba / Zorba the Greek" için yaptığı müzikler var. Ve elbette "Selvi Boylum Al Yazmalım" için Cahit Berkay'ın yaptığı beste var! Var oğlu var yani.

"Doğu ve Batı'nın zarif bir dansı gibidir 'Son Samuray'ın müziği"

Anjelika Akbar (Müziyeni)

"Son Samuray / The Last Samurai", çıktığı andan itibaren başucu soundtrack albümüm oldu! Arabada, evde birer tane taşıyorum ve yıllardır dinliyorum, hiç bıkmadan, yorulmadan. Hans Zimmer her notasının altına imza atar gibi dinliyorum; o kadar sürükleyici, ince işlenmiş. Doğu ve Batı'nın zarif bir dansı gibidir bu filmin müziği; sonrasında birçok taklidi çıktı, başarılı

olan her film müziğinden sonra olduğu gibi... "Yapay Zeka / A.I. Artificial Intelligence"ı seyrettikten sonra eve gelip hemen ana temasını piyanoda çaldım, çaldım, ağladım, yeniden çaldım... Kalbimi yakan sadelikte; aynı zamanda kırılğanlığın içinde umut, güç, soru, özlem, her şey var. Bu satırları bile yazarken gözlerim yine doldu, müziği anımsadığım anda... "Solaris" ise Bach ve Tarkovsky! Başka ne diyeyim.

"Kayıp Otoban, Bowie'nin şarkısıyla netleşir"

Hülya Tunçağ
(Radyocu, müzik yazarı)

Luchino Visconti'nin Thomas Mann'ın aynı adlı romanından uyarladığı "Venedik'te Ölüm / Death in Venice"nin final sahnesinde Dirk Bogarde'ın canlandığı bestecinin, şeffaf tenli ergen çocuğu duyduğu platonik ve umutsuz aşkını, plajda onu dalgalarla oynarken gözlerine yansıyan hüznü, ardından yüzünde makyajı akarken son nefesini verişini Gustav Mahler'in 5. Senfonisi'nin Largo bölümü eşliğinde yönetmenin şiirsel anlatımıyla izleriz. Solan nefesle birlikte yavaş yavaş gün batmaktadır ufukta. Sonra "Providence". Fransız yönetmen Alain Renais'nin burjuva bir ailenin kır evlerinde babalarının son günlerini paylaşmak için bir araya geli-

şini ve hesaplaşmalarını artan bir ruhsal hezeyanla dile getirdiği bu harika filmin bende bıraktığı güçlü etkide, Macar besteci Miklos Rozsa'nın adeta senfonik şiir düzeyindeki müziği, bir başyapıttır. Yine Dirk Bogarde, Ellen Burnstyn, David Warner ve Sir John Gielgud'ın son derece dengeli, birinci sınıf oyunculukları, Rozsa'nın içe işleyen müziğiyle izleyeni katarsise ulaştırır. "Kayıp Otoban / Lost Highway"de ise David Lynch'in hep yaptığı gibi insanı serseme çevirdiği final sahnesinde, gece boş bir otoyol akar gider önümüzde. Ve aniden David Bowie'nin "I'm Deranged" parçasıyla her şey netleşir neredeyse. Film bittiğinde ne görüntüler kaybolur gözümüzden, ne de Bowie'nin isyankar sesi kulağımızdan...

"Güney'in müzikleri Arjantin cunta dönemini anlatıyor"

Yüksel Aksu

(Yönetmen, senarist)

En çok Fernando Solanas'ın "Güney / Sur" filminin müziklerini severim. Astor Piazzola ile Solanas birlikte yapmışlardır. Hem canlı hem de soundrack mantığıyla kullanılmış müzikler çok etkili ve sahicidir. Arjantin cunta dönemini çok etkileyici, bir biçimde anlatmıştır. Tangoya has hüznün, erotizm ve trajediyi barındıran müzikler filmi baştan sona büyüğe hale getirmiştir.

"Once'in senaryosu ve müzikleri olağanüstü"

Burhan Şeşen

(Müziyen)

Yıllar öncesinin western'i "The Good, the Bad and the Ugly", Çaykovski'nin hayatını anlatan "Music Lovers", "Dr. Jivago" ilk aklıma gelenler... Ama özellikle son dönemde defalarca izlediğim bir film var, "Once"... Onun hem senaryosu hem de müzikleri olağanüstü bence.

"Babil'deki ud tınlarının yol gösterici olacağını umuyorum"

Erdem Helvacıoğlu

(Müziyen)

"Paramparça Aşklar ve Köpekler / Amores Perros" beni son zamanlarda en çok etkileyen filmlerden birisi oldu. Bunu sağlayan en önemli nedenlerden biri filmin müziğinin sade ve derinlikli olması. Bu filminden itibaren besteci Gustavo Santaolalla'nın tüm işlerini takip etmeye çalıştım. "Babil'deki sade ud tınlarının Türk film müziğinde yol gösterici olacağını umuyorum. Bu sorunun "14 Short Stories" adlı sinematografik albümünün miksaşamasına denk gelmesi de enteresan! ■

MÜZİK ALBÜM

Ümit Sayın ile bir tatlı nostalji

BERRİN KARAKAŞ

berrin2001@yahoo.com

İlk albümüne kendi adını soyadını vermiş, 1996'da "Ümit Sayın" diyerek tanıştırmıştı kendisini. Uzun aralardan sonra yine adı ve soyadıyla, bu kez "Söz-Müzik Ümit Sayın" diyerek geri geldi. Arada neler olmuştu, hatırlayalım...

TÜRK POP müziğinin Aşkî Nur Yengi'sinden Levent Yüksel'ine, Tarkan'ından Mustafa Sandal'ına şaha kalktığı yıllar '90'ların ortalarında topa girmiş, değerli söz ve besteler vermişti Ümit Sayın. Milenyuma girer girmezse taça çıkmış, beş sene sonra başı göğe ererek "Mai" albümüyle geri gelmişti. Albümün kapağında, masmavi gökyüzünde bulutların arasında, kollar arşa uzanmış, gözlerini kapatmış bir aşkın ve içkin Ümit Sayın vardı. Albümdeki parçaların isimleri bile büyük suskunlukta neler olduğunu anlamaya yeterliydi sanki: "Ölene Kadar", "Ben İyiğim", "Ben Seni Unutamam", "Dayanamam", "Güzel Aşkım", "Kırlıgan", "Sen ve Ben"...

Albümün en tutulan parçası, nakaratında uzun bir oh çekilen "Mavi Geceler" olmuştu. Kederli olanlar bir kenara koyulmuştu. Ümit Sayın da dertleri bir kenara koyacaktı bundan sonra. 2000'lerin başından itibaren yaşadığı sıkıntıları, aşk acılarını vs. atlatmış, doğaya karşıyordu. Artık su gibi akabilirdi. Bu yüzden de albümüne Osmanlıca 'su rengi, mavi, suya dair' anlamlarına gelir "Mai" ismini vermişti. Her şey geçip gitmişti. Hayat devam etmeliydi. Albümün çıktığı 2004 senesinde Tempo dergisi için söyleşiye gitmiştim kendisiyle. Sevgiden, aşktan bahsediyordu. Tokat atsan, öteki yanağı çevirmeye hazır... Doğanın gücüne, insanın sevgisine öylesine inanıyor. Bu ruh halindeki insanlara bazı kendini bilmezler, - bilseler çoktan uçmuş olacak olanlar

belki - 'uçmuş' derler. Ki, "Mai"nin kapağında bulutlar arasında beyazlara bürünmüş bir Ümit Sayın fotoğrafı, bu kararı destekler nitelikteydi. Sonrasında Ümit Sayın, yine köşesine çekildi.

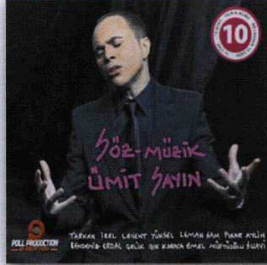
Takılmaya devam Ümit Sayın

Yıllar sonra, geçen ay zap sırasında ekrandan zuhur etti Ümit Sayın bir müzik kanalında. Şafaklar gibi dalgalanan siyah satenler arasında, siyahlar içinde Tarkan'la birlikte "Gitme" şarkısını söylüyordu. Değiştirmedim kanalı, dinledim. Söyledim: "Gitme, gitme, gitme ne olur". Yetinmeyip yaptığım ufak çaplı araştırmada gördüm ki, bu klbin tanidik olmamasının sebebi, yepyeni olmasıymış. Ümit Sayın "Söz - Müzik Ümit Sayın" isimli yeni bir albüm yapmış. Konukları, sözlerini yazdığı, bestelerini

“Söz-Müzik Ümit Sayın”da, kariyerlerine Ümit Sayın şarkıları ile ivme kazandıranlar onun yanında. En büyük desteği “Gitme” şarkısını başından sonuna kadar birlikte söyledikleri Tarkan vermiş gibi.

yaptığı o eski şarkıları söyleyenler. Hatta yıldızı o şarkılarla parlamışlar.

Sayın kendi şarkılarını ne kadar iyi söyle-diyse de, hep şarkı verdiklerinden dinlemek o parçaları, sanki daha çok tercih edildi. Ümit Sayın star olacak bir vokal olmaktan ziyade, iyi bir bestekar ve söz yazarı oldu. Star olmak için fazla içliydi bence, fazla kendisi-ne göre şiirli. Araştırmam sırasında haberdar oldum ki Ümit Sayın geçen senenin bit-mesine yakın “Takılma” diye bir single yap-mış. Gerek ülkemizde single kültürü yete-rince gelişmediğinden, gerek Türk pop mü-zigi ‘90’lara kıyasla çok çok değiştiğinden “Takılma”ya pek takılan olmayınca da, “Söz-Müzik Ümit Sayın” albümünü yapmış olmalı. “Takılma” single’ı sebebiyle yapılmış bir video röportajda şiiri çok sevdiğini,

**“Söz-Müzik
Ümit
Sayın”
Kolektif
Poll
Production
Fiyatı:
15.90 TL**

eskiden sürekli okuduğunu, yazmaya baş-ladıktan sonra da, başkalarının etkisinde kalmamak için, artık kendi dilini bulduğuna inandığı için okumayı bıraktığını söylüyor-du Ümit Sayın. “Doğadaki çiçeklere bakın, her biri kendi şeklinde, renginde vs.” diye açıklıyordu durumu. Kişinin kendi diline kavuşması için kendisinden öncekilerin yazıp çizdiklerini “Ben oldum” diyerek iteleme-si yanlış bence. Bence Ümit Sayın yanlış yapıyor. Bence bu “Takılma”ları bıraksın da, takılmaya devam etsin. O zaman işte, eski güzel günlere geri dönecektir. ‘Ol-dum’ dediğin anda ‘büyük tıkanma’ bence kapıdadır. Okumaya nokta koymak, üre-tim de nokta koymak olabiliyor bazen. Bu sebeple Ümit Sayın’a, ışığında var olduğu şairlere şu müsait yaşında (41) dönüp bir daha bakmasını salık veririm. O zaman es-kileri yeniden söylemek yerine, yine eski-si gibi yeni şarkılarla da gelebilir.

Olmuş bir albüm

Bir de, albümün kartonetine yazdığı ‘Te-şekkürler’ bölümünde ‘Beni hayata yeni-den heveslendiren’ sözlerinden anla-dığımız kadarıyla, hayat denen ‘görmekle şölen’le her an bağı kopabilen bir adam Ümit Sa-yın. Ölü - diri şairlere geri dönmek bu hissiyata da iyi gelebilir. Yine teşekkürler bölümünde ‘İlahım, Aş-kım, Allah’ım! Ne gelirse

Ümit Sayın star olacak bir vokal olmaktan ziyade, iyi bir bestekar ve söz yazarı oldu. Star olmak için fazla içliydi bence, fazla kendisine göre şiirli.

senden, ne olursa senle, Rabbim’e’ şeklin-de teşekkürlerini sunduğu ‘Tanrı’ kadar ol-masa da, işe yararlar.

Olabilecekleri geçip olmuşlara gelirsek, Poll Production etiketiyle çıkan “Söz -Mü-zik Ümit Sayın” da olmuş bir albüm aslın-da. Yaşı Ümit Sayın kadar olanlara ve biraz daha altına bir tatlı nostalji keyfi verebiliyor. Şahsen “Ya Sen Gidip de” parçasının “Ya sen gidip de uzaklara, bensizliğe alışır-san...” nakaratını hâlâ o eski benmişim gi-bi içli içli söylerken yakaladım kendimi. Sö-zü Ümit Sayın’a, müziği Ozan Çolakoğlu’na ait gerçi ama, keşke “Hicran” da olsaydı bu albümde. Ümit Sayın’ın geri dönüşü şe-refine videosunu izledim de, özlemişim. Serdar Ortaç’ın damar parçalarının kaliteli ‘90’lı yıllar hali diyebilirim 2011 yılından bir yorumla. “Hicran”ın videosunda Ümit Sa-yın kemanla eşliğinde bir at arabasında ka-sabadan ayrılıyor. Sepya anne babasına el sallayarak uzaklaşıyor. Sezen Aksu elinden tutalı çok olmuş...

Sahneye çıkışı bir atlayışla gerçekleş-mişti Ümit Sayın’ın. Sezen Aksu’nun 8 Ey-lül 1990 tarihli İzmir konserinde, seyirciler arasından sıyrılmak suretiyle sahneye çı-kan Ümit Sayın’a, Sezen Aksu el vermiş, vokalisti tayin etmişti kendisini. Ardından Harun Kolçak’ın, Ajda Pekkan’ın, Tarkan’ın vokalistliğini yapmıştı. 1996’da “Ümit Sa-yın” albümüyle selam verdikten üç yıl son-ra, bu sorunun cevabını verir gibi, “Ben Ta-bii ki” ismini vermişti albümüne. Bu ismi daha çok duyacaktık. Emel Müftüoğlu’nun söylediği “Çal Beni”, Bendeniz’in “Gönül Yareler İçinde”si, Suavi’nin “Hasret Tür-küsü”, İzel’in “Tutun Ellerimden”i, Levent Yüksel’in “Hayat Dedimin”i, Leman Sam’in “Aşkımın Vazgeçme”sinin söz ve müzi-ğinden aşına olacaktık. “Söz-Müzik Ümit Sayın”da, kariyerlerine Ümit Sayın şarkıla-rı ile ivme kazandıranlar onun yanındalar.

En büyük desteği “Gitme” şarkısını baş-şından sonuna kadar birlikte söyledikleri Tarkan vermiş gibi. Diğerleri şarkıların so-nunda dahil oluyor. İnsanın içine ‘90’lar pop müziği dinleme isteği gelirse dinlenir al-büm. Sakin sakın, iyi gelir. Konukların tam listesi şöyle; Tarkan, Bendeniz, İzel, Levent Yüksel, Pınar Aylın, Erdal Çelik, Leman Sam, Suavi, Emel Müftüoğlu, Işın Karaca. Son olarak Ümit Sayın’a saygılar ederim. ■